

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,  
JAMMU

No. १०५६-घ

Title पवमान सूक्तानि

Author

Extent १५ Age

Subject ऋग्वेदः ; सम्पूर्णम्



नं० १०५६-घ

पवमानसूक्तम् (वेदः ऋग्वेदसूक्तानां वमंडलसूक्तम्)

पत्राणि १५ (सम्पूर्णम्) - ४ अध्यायेषु सूक्तानि

नं० १०५६-घ

नमो भगवते वासुदेवाय  
पञ्चमः अक्षरः  
१५ पञ्चमी  
वद - अक्षरः  
नमो भगवते वासुदेवाय १-६७  
लक्ष्मी १९-४ अक्षरः  
संपूर्ण



॥ प. सू. ॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ हरिः ॥ ओम् ॥ स्वादिष्ठया मदिष्ठया पर्वस्व  
 ॥ १ ॥ सोमधारया ॥ इन्द्राय पातवे सुतः ॥ रक्षोहा विश्ववर्षेणिरुभियोनिमयो हतं ॥ द्रुणास  
 धस्य मासदत्त ॥ वरिवोधातमो भवमहिष्ठो वृत्रहंतमः ॥ पर्विराधो मद्यो नो ॥ अभ्य  
 र्षमहानो देवानो वीतिमध्वसा ॥ अभिवाजं मुतश्रवः ॥ त्वामच्छाचरामसितदिदर्भो  
 दिवेदिवे ॥ इंदोत्वेन आशसः ॥ १ ॥ पुनाति ते परिस्तुतं सोमं सूर्यस्य दुहिता ॥ वारेण श  
 र्वतातना ॥ तमीम एवीः समर्यः ॥ आगृभ्यंति योषणो दश ॥ स्वसारः पार्येदिवि ॥ तमी  
 हिन्यंत्यगुबोधमंति बाकुरं दति ॥ त्रिधा तु चारणं मधु ॥ अभीदं मम द्या उत श्रीणं  
 तिधेनवः शिशुं ॥ सोममिन्द्राय पातवे ॥ अस्येदिंद्रो मदेष्वा विश्वा वृत्राणि जिघ्रते ॥  
 भूरो मघाचमं हते ॥ २ ॥ पर्वस्वदेव वीरति पवित्रं सोमं रं द्या ॥ इंद्रमिंद्रो वृषा विश ॥ आ  
 वच्यस्व महिषरो वृषे दोषं न वत्तमः ॥ आयोनि धर्णीसिः सदः ॥ अशुक्षतप्रियं मधु  
 धारां सुतस्य वेधसः ॥ अपो वसिष्ठसु क्रतुः ॥ महानं त्वामहीरन्वापोऽअर्षति सिंधवः  
 यद्रोभिर्वासयिष्यसे ॥ समुद्रो असुमाम्भते विष्टं भो धरुणो दिवः ॥ सोमः पवित्रेऽअ  
 स्म युः ॥ ३ ॥ अचिं क्रदद्दृषा हरिर्महान्मित्रो न दरीतः ॥ संसूर्येण रोचते ॥ गिरस्त इंद्रो  
 ओजसामर्ज्यं तेऽअपस्युवः ॥ याभिर्मदायुभुंभसे ॥ तं त्वामदायुष्ययऽउलोकक  
 तुमीमहे ॥ तव प्रशस्तयो महीः ॥ अस्मभ्यमिंदविं द्युर्मध्वः पवस्वधारया ॥ पुर्जन्यो  
 वृष्टिमा इव ॥ गोषा इंदो नृषाऽअस्य श्वसा वाजसाऽउत ॥ आत्मा युजस्य पूर्यः ॥ ४ ॥  
 एष देवो अमर्त्यः पल्लवीरिव दीयति ॥ अभिद्रोणा न्यासदं ॥ एष देवो विपाकृतोति करं

॥ १ ॥



एषदिवं विधावति तितो रजो सिधारयाः पर्वमानः कनिकदत् ॥ ४

सिधावति ॥ पर्वमानोऽअदाभ्यः ॥ एषदेवो विपन्युभिः पर्वमानः क्रतायुभिः ॥ हरिर्वीजायम  
ज्यते ॥ एषविश्वानि वार्याभरो यन्निवसत्त्वभिः ॥ पर्वमानः सिधासति ॥ एषदेवो रथयति प  
र्वमानो दशस्यति ॥ आविष्कृतोति वग्नुं ॥ ५ ॥ एषविप्रैरभिष्टुतो यो देवो विगाहते ॥ दध  
द्रत्नानि दाशुर्वै ॥ एषदिवं व्यासरति रो रजोस्य स्थितः ॥ पर्वमानः स्वध्वरः ॥ एषप्रत्नेन ज  
न्मना देवो देवेभ्यः सुतः ॥ हरिः पवित्रेऽअर्षति ॥ एषउस्य पुरुव्रतो जज्ञानो जनयन्तिषः ॥  
धारया पवते सुतः ॥ ६ ॥ सनाचसोमजेषि च पर्वमानमहिभ्रवः ॥ अथानो वस्यसस्कधिः  
सनाज्योतिः सनास्वा १ विश्वाचसोमसोभगा ॥ अ० ॥ सनादक्षमुत क्रतुमपसोममधोजा  
हि ॥ अ० ॥ पवीतारः पुनीतनसोममिंद्रो यपातवे ॥ अ० ॥ त्वं सूर्येनऽआभजत वक्रत्वातवोति  
भिः ॥ अ० ॥ ७ ॥ तव क्रत्वातवोतिभिर्ज्योक्पत्रेयमसूर्ये ॥ अ० ॥ अभ्यर्ष स्वायुधसोमं द्विर्वहं  
संरयिं ॥ अ० ॥ अभ्या १ षानं पच्युतोरयिं समत्सुसासहिः ॥ अ० ॥ त्वां युज्ञे रवी वधुन्यवमा  
नविधर्मणि ॥ अ० ॥ रयिन्ने श्वित्रमश्विनमिंद्रो विश्वायुमाभर ॥ अ० ॥ ८ ॥ समिद्रो विश्व  
तस्यतिः पर्वमानो विराजति ॥ प्रीणन्वषाकनिकदत् ॥ तनूनपात्पर्वमानः श्रंगेशिशानो  
ऽअर्षति ॥ अंतरिक्षेण रारजत् ॥ ईळे न्यः पर्वमानो रयिर्विराजति द्युमान् ॥ मधोर्धारा  
भिरोजसा ॥ बर्हिः प्राचीनमोजसा पर्वमानस्तृणन्हरिः ॥ देवेषु देव ईयते ॥ उदातैर्जिहते  
बृहद्दरो देवीर्हिरण्ययीः ॥ पर्वमानेन सुष्टुताः ॥ ९ ॥ सुशित्ये बृहती मही पर्वमानो वष  
ण्यति ॥ नक्तोषासानदर्शते ॥ उभा देवान् चक्षसा होतारा देव्या हुवे ॥ पर्वमान इंद्रो वृषा ॥  
भारती पर्वमानस्य सरस्वती लामही ॥ इमं नो यज्ञमागमंति त्वो देवीः सुपेशीसः ॥ लष्टार



॥ प. स्. ॥ मग्नजो गोपां पुरो यावान् माहुवे ॥ इंदुरिंद्रो वृषा हरिः पवमानः प्रजापतिः ॥ वनस्पतिं  
 ॥ २ ॥ पवमानमध्वासमिद्धिधारया ॥ सहस्रवत्स्रं हरितं भ्राजमानं हिरण्ययं ॥ विश्वे देवाः  
 स्वाहा कृतिं पवमानस्या गत ॥ वायुर्बृहस्पतिः सूर्यो ग्निरिंद्रः सजोषसः ॥ १० ॥ मंद्रया  
 सोमधारया वृषापवस्वदेवयुः ॥ अव्यो वारेष्वस्मयुः ॥ अभित्यं मद्यं मदमिंद्रं विंद्र इति  
 क्षर ॥ अभिवाजिनो अर्वतः ॥ अभित्यं पूर्व्यं मदं सुवानोऽर्षे पवित्रऽआ ॥ अभिवाज  
 सुतश्रवः ॥ अनुद्रप्सासुऽइंदवऽआपो न प्रवता सरन् ॥ पुनानाऽइंद्रमाश्रत ॥ यमत्यमि  
 ववाजिनं मुजंति योषणो दश ॥ वने क्रीळंतमत्यं विं ॥ ११ ॥ तं गोभिर्वृषेण रसं मदाय  
 देववीतये ॥ सुतं भराय संसृज ॥ देवो देवाय धारयेद्राय पवते सुतः ॥ पयो यदस्य पीप  
 यन् ॥ आत्मायुजस्य रं ह्यो सुष्वासाः पवते सुतः ॥ प्रलं निपातिकाव्यं ॥ एवा पुनान इंद्र  
 सुर्मदं मदिष्वीतये ॥ गुहा चिदधिषे गिरः ॥ १२ ॥ अस्मिन्मिंदवः पथा धर्मन्तस्य सु  
 श्रियः ॥ विद्वानाऽअस्य योजनं ॥ प्रधारामध्वोऽअग्नियो महीरपो विगाहते ॥ हविर्हविः  
 पुवंधः ॥ प्रयुजो वाचोऽअग्नियो वृषा वचक्रददने ॥ सप्तभिः सत्योऽअध्वरः ॥ परिय  
 काव्यो कविर्नृणां वसो नोऽअर्षति ॥ स्वर्गो जीसिषासति ॥ पवमानोऽअभित्यं धो वि  
 त्तो राजे वसीदति ॥ यदीमृ एव निवेधसः ॥ १३ ॥ अव्यो वारे परिप्रियो हरिर्वनेषु सीदति ॥  
 रेभो वनुष्यते मुनी ॥ सवायुमिंद्रमभिनो साकं मदेन गच्छति ॥ रणा योऽअस्य धर्मभिः ॥  
 आमित्रा वहणा भगं मध्वः पवंतु र्मयः ॥ विद्वानाऽअस्य शकंभिः ॥ अस्मभ्यं रो  
 दसीरयिं मध्वो वाजस्य सातये ॥ भवो वस्त्रं नि संजितं ॥ १४ ॥ एते सोमोऽअभिप्रियमिंद्र

॥ २ ॥



पुनानासंभ्रमूषदोगच्छंतो वायुमभिनो॥तेनोथांतु सुवीर्ये॥१

स्य काममक्षरन्॥वर्द्धंतोऽअवीर्ये॥इंद्रस्य सोमराधसे पुनानोहादिचोदय॥ऋत  
स्य योनिमासदं॥मृजंति त्वा दशक्षिपो हि न्यंति सप्तधीतयः॥अनुविप्रोऽअमादिषुः॥  
देवैभ्यस्त्वामदायुकं रजानमतिमेष्यः॥संगोभिर्वासयामसि॥१५॥पुनानः कुलरो  
ष्वावस्त्रा एष रुषो हरिः॥परिगव्या न्य व्यत॥मृघो नऽआपव स्वनो जहि विभ्वा अप  
द्विषः॥इंदो सखायमाविश॥वृष्टिं दिवः परित्स्त्रवधुः॥मृष्टिं धियाऽअधि॥सहो नः  
सोमपृत्सुधाः॥नृचक्ष संत्वा वयमिंद्रपीतं स्वर्विदं भक्षीमहि प्रजामिषं॥१६॥परि  
प्रिया दिवः कविर्वेयांसिन स्योर्हितः॥सुवानो याति कुवि क्रतुः॥प्रप्रक्षया यूपन्यसे  
जना यदुष्टोऽअद्रुहे॥वीत्यर्षे च निष्टया॥सुसूनुर्मानराशुचिर्जीतो जातेऽअरोचय  
त्॥महान्महीऽऋता वृधा॥सप्तसप्तधीतिभिर्हितो नृघोऽअंजि न्वदद्रुहः॥याऽएक  
मक्षि वा वृधुः॥ताऽअभिसंतमस्तं महे युवानमादधुः॥इंदुमिंद्रत वं ब्रते॥१७॥  
अभिवन्ति रमत्यः सप्तपश्यति वावहिः॥क्रि विर्देवी रतर्पयत्॥अवाकल्येषु नः  
पुमस्तमांसि सोमयोध्या॥तानि पुनानजंघनः॥नृन व्यसे नवी यसे सूक्ताय सा  
धया पथः॥प्रत्नवद्रो च यारुचः॥पर्वमानुमहिभ्रवो गामभ्रवरासि वीरवत्॥सनामे  
धांसनास्वः॥१८॥प्रस्वाना सोरथा इवावंतो नभ्रवस्य वः॥सोमो सोरायेऽअक्रमुः॥  
हिन्वाना सोरथा इव दधन्विरे गमस्त्योः॥भरासः कारिणा मिव॥राजानो न प्रश  
स्तिभिः सोमो सो गोभिरंजते॥यस्तोन सप्तधा तृभिः॥परि सुवानासऽइंदवो मदा  
यवर्हणा गिरा॥सुताऽअर्षेति धारया॥अपाना सो विवस्वतो जनंतऽउष सो भगं॥



॥ प. स्. ॥ सराऽअ एवं वित न्यते ॥ १९ ॥ अप हार मतीनां प्रत्ना ऋ एवं तिकारवः ॥ य ष्यो हर सऽआ  
 ॥ ३ ॥ यवः ॥ समीचीनासऽआ स ते होतारः सप्तजामयः ॥ पदमेकस्यपि प्रतः ॥ नाभानाभिन्ने  
 ॥ आददे चक्षश्चित्सर्वे सचा ॥ कुबेरपत्यमादुहे ॥ अभिप्रियादिवस्यदमध्वर्युभिर्गुहो ॥  
 ३ हितं ॥ सरः पश्यति चक्षसा ॥ २० ॥ उपास्मै गायतानरः पवमानाये देवे ॥ अभिदेवाऽइय  
 क्षते ॥ अभिते मधुना पयोऽथ र्यो लोऽअशि श्रयुः ॥ देवं देवाये देवयु ॥ सनः पवस्व शंग  
 वे शं जनाय शमवै ते ॥ शंराजन्तोषधीभ्यः ॥ बभ्रवे नु स्वतव से हृणाय दिवि स्पृशे ॥ सोमा  
 यगाथमर्चत ॥ हस्ते व्युतेभिरद्रिभिः सुतं सोमं पुनीतन ॥ मध्वावाधावतामधु ॥ २१ ॥ न  
 मुसे दुर्पसी दत इन्द्रे अभि श्रीणीतन ॥ इन्दुमिन्द्रे दधातन ॥ अभि त्रहा विचर्षणिः पवस्व  
 सोम शंगवे ॥ देवेभ्योऽअनुकामकृत ॥ इन्द्राय सोमपातवे मदीय परिषिच्यसे ॥ मनुश्चि  
 न्नमनस्यतिः ॥ पवमानसूवीर्यै रयिं सोमरिरीहिनः ॥ इन्दुमिन्द्रेण नो युजा ॥ २२ ॥ सोमाऽ  
 अस्मगुमिन्देवः सुताऽऋतस्य सादने ॥ इन्द्राय मधुमत्तमाः ॥ अभिविप्राऽअनृषतगा  
 वो वृत्सन्नमातरः ॥ इन्द्रं सोमस्य पीतये ॥ मद् व्युत्क्षीतिसादने सिंधोरुर्मा विपुश्चित ॥ सो  
 मोगोरीऽअधिश्चितः ॥ दिवो नाभो विचक्षलो व्योवा रे महीयते ॥ सोमो यः सुक्रतुः कविः ॥  
 यः सोमः कलशेषाऽअंतः पवित्रऽआहितः ॥ तमिन्दुः परिष्वजे ॥ २३ ॥ प्रवाचमिन्दु  
 रिष्यति समुद्रस्याधि विष्टपि ॥ जिन्वुं क्रोशं मधुभुतं ॥ नित्यः स्तोत्रो वनस्यति धीना  
 मंतः सबर्द्धघः ॥ हिन्वानो मार्चुषा युगा ॥ अभिप्रियादिवस्य दासो मोहिन्वानोऽअर्षति ॥ ३ ॥  
 विप्रस्यधारया कविः ॥ आपवमानधारय रयिं सहस्रवर्चसं ॥ अस्मै इदो स्वाभुवं ॥ २४ ॥  
 ॥ इति पवमानसूक्तं प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥



हरिः ॥ ओम् ॥ सोमः पुनानोऽर्षति सहस्रधा रोऽअत्यविः ॥ वायोरिंद्रस्य निष्कृतं ॥ पवमान  
 नमवस्य वो विप्रमभिप्रगायत ॥ सुष्वाणं देववीतये ॥ पवते वाजसातये सोमाः सहस्रपा  
 जसः ॥ गुणानां देववीतये ॥ पुनानो वाजसातये पवस्व बृहतीरिषः ॥ घूमदिंदो सुवीर्यं ॥ ते  
 नः सहस्रिणं रयिं पवतामा सुवीर्यं ॥ सुवानां देवास इंदवः ॥ १ ॥ अत्यो हिया नानहेतुभि  
 रसं गं वाजसातये ॥ विवारमव्यमाश्रवः ॥ वाभाऽर्षतींदवो भिवत्सं नधेनवः ॥ दधन्वि  
 रेगभस्त्योः ॥ जुष्ट इंद्राय मत्सरः पवमानः कनिऋदत् ॥ विश्वाऽअपट्विषो जहि ॥ अपह्ना  
 तो अराष्ट्रः पवमानाः स्वर्दशः ॥ यो नो बृहत्स्य सीदत् ॥ २ ॥ परिप्रासिष्यदक्रुविः सिंधोरू  
 मावधिभ्रितः ॥ कारं विभ्रत्पुरुस्य हं ॥ गिरायदिसर्बधवः पंचव्रताऽअपस्यवः ॥ परिष्कृ  
 एवंति धर्णीसिं ॥ आदस्य भुष्मिणोरसे विश्वे देवाऽअमत्सत ॥ यदी गोभिर्वसायते ॥ निरिणा  
 नो विधावति जहृष्ट्र्यो रितावा ॥ अत्रासं जिघ्रते युजा ॥ नृप्तीभिर्यो विवस्वतः शुभो न मा  
 मृजे युवा ॥ गाः कृ एवानो न निर्णिजं ॥ ३ ॥ अतिभ्रितीति रश्वता गव्या जिगात्य एव्या ॥ वृग्न  
 भियर्त्तियं विदे ॥ अभिक्षिपुः सममत्सत मृजे यतीरिषस्यति ॥ पृष्टा गेभ्यस्तवाजिनः ॥ परि  
 दिव्यानि मर्मशद्विश्वानि सोमपार्थिवा ॥ वसं नियात्यस्मयुः ॥ ४ ॥ एषधियायात्य एव्याभ  
 रोरथेभिराशुभिः ॥ गच्छन्ति इंद्रस्य निष्कृतं ॥ एषपुरुधियायते बृहते देवतातये ॥ यत्रामतो  
 सऽआसते ॥ एषहितो विनीयते तः शुभावेतापथा ॥ यदीतुं जंति भूलीयः ॥ एषभृंगो रिंदो  
 ध्रुवश्चि शीतेयुथ्यो इवषा ॥ नृमगादधानं ओजसा ॥ एषरुक्मिभिरीयते वाजीशुभेभि  
 रंसुभिः ॥ पतिः सिंधूनां भवन् ॥ एषवसं निषिब्धना परुषाय इवाऽअति ॥ अब्रशादेषु गच्छ



॥ प. स. ॥ ति ॥ एतं मृजंति मर्ज्यं सुपद्रो लोष्यायवः ॥ प्रवृत्ता लो महीरिषः ॥ एतमुत्तं दशाक्षिपो मृजंति  
 ॥ ४ ॥ सप्तधीतयः ॥ स्वायुधं मुदितं मे ॥ ५ ॥ प्रते सो तारं ओल्यो रसं मदीयं घृष्टं ये ॥ सर्गो न त  
 त्ते तत्राः ॥ कृत्वा दक्षं स्य रथ्यं मपो वसानं मंधसा ॥ गोषामल्लेषु सश्रिम ॥ अने स मृपस  
 दुष्टं सोमं पवित्रं ॥ आसृज ॥ पुनी ही द्रायु पातवे ॥ प्रपुनानस्य चे तसा सोमः पवित्रं ॥ अ  
 र्षति ॥ कृत्वा सधस्थ मासदत् ॥ प्रत्या नमो भिरिंदव ॥ इंद्र सोमो ॥ अस्त क्षत ॥ मुहं भराय  
 कारिणः ॥ पुनानोरूपे ॥ अव्यये विश्वा ॥ अर्षे न भि श्रियः ॥ भरो न गोषु तिष्ठति ॥ दिवो  
 न सानु पिपुषी धारा सुतस्य वेधसः ॥ रथा पवित्रं ॥ अर्षति ॥ त्वं सोम विपु श्रितं तना  
 पुनान ॥ आयुषु ॥ अयो वारं विधा वसि ॥ ६ ॥ प्रति म्ने ने वसिंधवो ह्यतो वृत्राणि भूलीयः ॥  
 सोमो ॥ अस्तग्र माशवः ॥ अभि सुवानास ॥ इंदवो वृष्टयः पृथिवी मिवा ॥ इंदं सोमो सोमो अ  
 क्षरन् ॥ अत्सु र्भिर्मत्सरो मदः सोमः पवित्रं ॥ अर्षति ॥ विघ्नं रक्षो सि देव युः ॥ आकुरोषु  
 धावति पवित्रे परिषिच्यते ॥ उक्थे र्यं स्तेषु वर्द्धते ॥ अति त्री सोमरोचनारोहं न भोजसे  
 दिवं ॥ इक्षुं त्स्वर्यं न चोदयः ॥ अभि विप्रा ॥ अनूषत मूर्धं न्यस्तस्य कारवः ॥ दधाना भ्वा  
 क्षसि प्रियं ॥ तमुत्वा वाजिनं नरो धीभिर्विप्रा अवस्यवः ॥ मृजंति देवता तये ॥ मधो धो  
 रामनु क्षरन्ती वः सधस्थ मासदः ॥ चारुं कृतो य पीतये ॥ ७ ॥ परिसुवानो गिरिष्ठाः प  
 वित्रे सोमो ॥ अश्वाः ॥ मदेषु सर्वथा ॥ असि ॥ त्वं विप्रस्त्वं कविर्मधु प्रजात मंधसः ॥ म  
 दे ॥ तव विश्वे सजोष सो देवासः पीति माशत ॥ मदे ॥ आ यो विश्वानि वा यो स्तनिह  
 स्तयो र्दधे ॥ मदे ॥ यः इमे रादसी मही सं मातरै व दोहते ॥ मदे ॥ परियो रोदसी ॥ उभे स

॥ ४ ॥



घो वाजे भिरर्षति ॥ मदे ० ॥ सशुष्मी कलशेषा पुनानोऽअचि क्रदत् ॥ मदे ० ॥ ८ ॥ यत्सो  
 मचित्रमुक्थ्यं दिव्यं पार्थिवं वसु ॥ तन्नः पुनानऽआभर ॥ सुवंहिस्थः स्वर्पतीऽइंद्रश्चसो  
 मगोपती ॥ ईशानापिप्यतंधियः ॥ यथा पुनानऽआयुषस्तनयन्तधिबर्हिषि ॥ हरिः स  
 न्योनिमासदत् ॥ अवावशतधीतयो वृषभस्याधिरेतसि ॥ सूनोर्वत्सस्यमातरः ॥ कुवि  
 द्दृषण्यंतीभ्यः पुनानो गभमादधत् ॥ याः शुक्रं दुहते पयः ॥ उपशिक्षापतस्त्वोभिय  
 समाधेहि शत्रुषु ॥ पवमानविदारयि ॥ निशत्रोः सोमवृक्षं निशुष्मं निवयेस्तिर ॥ दूरेवो  
 सतोऽअंतिवा ॥ ९ ॥ प्रकुविर्देववीतयेव्यो वारं भिरर्षति ॥ साहान्विभ्याऽअभिर्यधः ॥ स  
 हिष्माजरित्भ्यऽआवोजंगोमं तमिन्वति ॥ पवमानः सहस्रिणं ॥ परिविभ्वानिचेतसा  
 मृशसेपवसेमतीः ॥ सनः सोमश्रवोविदः ॥ अभ्यर्षेदुहधरो मघवद्रो भ्रुवंरयि ॥ इषं  
 स्तोतभ्यऽआभर ॥ त्वंराजे वसुव्रतो गिरः सोमा विवेशिथ ॥ पुनानो वनेऽअद्रुत ॥ सव  
 हिरसुदुष्टरो मज्यमानो गभस्त्योः ॥ सोमश्चमृषुसीदति ॥ क्रीळुर्मखानमहयुः पवि  
 त्रं सोमगच्छसि ॥ दधत्स्तोत्रे सुवीर्यं ॥ १० ॥ एतेधावन्ती देवः सोमाऽइंद्राय चक्षयः ॥ म  
 त्सरासः स्वर्विदः ॥ प्रवृण्वतोऽअभियुजः सुष्वये वारिवोविदः ॥ स्वयं स्तोत्रे वयस्कृतः ॥  
 यथा क्रीळंतऽइंद्रवः सधस्थमभ्येकुमिन् ॥ सिंधोरुमीव्यक्षरन् ॥ एतेविभ्वानि वार्या  
 पवमानासु आशत ॥ हितानसप्तयोरथे ॥ आस्मिं पिशंगमिंदवो दधातावेनमादिशे ॥  
 योऽअस्मभ्यमराव ॥ क्रभुर्नरथ्यं नवं दधाता केतमादिशे ॥ शुक्राः पवध्वमणीसा ॥ ए  
 तऽउत्येऽअवीवशन्काष्ठां वाजिनोऽअक्रत ॥ सनः प्रासाविषुर्मतिं ॥ ११ ॥ एते सोमासऽ



॥ प. स. ॥

॥ ५ ॥

5

आश्वोरथाऽइवप्रवाजिनः॥सर्गाःसृष्टाऽअहेषत॥एतावाताऽइवोरवःपुर्जनस्येव  
वृष्टयः॥अग्नेरिवभ्रमावृथा॥एतेपूताविपुश्वितःसोमोसोदध्याशिरः॥विपाव्या।  
नशुर्धियः॥एतेमृष्टाऽअमर्त्याःससृवांसोनशश्रमुः॥इयक्षंतःपृथोरजः॥एतेपृष्टा  
निरोदसोर्विप्रयंतोव्यानशुः॥उतेदसुत्तमंरजः॥तंतुंतन्यानामुत्तममनुप्रवतऽआश  
त॥उतेदसुत्तमाय्य॥तंसोमपुलिभ्यऽआवसुगव्यानिधारयः॥तंतंतुमचिक्रदः॥  
१२॥सोमोऽअसृग्रमाश्वोमधोर्मदस्यधारया॥अभिविश्वानिकाव्या॥अनुप्रला  
सऽआयवः॥पदंनवीयोऽअक्रमुः॥रुचेजनंतसर्ये॥आपवमाननोभरार्योऽअदाशु  
षोगयं॥रुधिप्रजावतीरिषः॥अभिसोमासऽआयवःपवतेमद्यमदं॥अभिकोशंम  
धुश्रुतं॥सोमोऽअर्षतिधर्लसिदैधानऽइंद्रियंरसं॥सुवीरोऽअभिशास्तिपाः॥इंद्रो  
यसोमपवसेदेवेभ्यःसधुमाद्यः॥इंद्रोवाजंसिषाससि॥अस्यपीत्वामदानाभिंद्रो।  
वृत्राण्यप्रति॥जघानजघनचुनु॥१३॥प्रसोमोसोऽअधन्विषुःपवमानासुइंदवः॥  
श्रीणानाऽअप्सुमंजत॥अभिगावोऽअधन्विषुरापोनप्रवतायतीः॥पुनानाऽइंद्रो।  
माशत॥प्रपवमानधन्वसिसोमंद्रोयपातवे॥नभिर्यतोविनीयसे॥त्वंसोमनूमाद  
नःपवस्वचर्षणीसहे॥सस्त्रियोऽअनुमाद्यः॥इंद्रोयदद्रिभिःसुतःपवित्रंपरिधा  
वसि॥अरमिंद्रस्यधाम्ने॥पवस्ववत्रहंतमोवशेभिरनुमाद्यः॥भुचिःपावकोऽअहु  
तः॥भुचिःपावकऽउच्यतेसोमःसुतस्यमध्यः॥देवावीरघशंसहा॥१४॥पवस्वद  
क्षसार्धनोदेवेभ्यःपीतयेहरे॥मरुद्रोवायवेमदः॥पवमानधियाहितोऽभियो

॥ ५ ॥



निंकनिऋदत् ॥ धर्मैणावायुमाविश ॥ संदेवैः शोभते वृषाकुविर्योनावधिप्रियः ॥ वृ  
 त्रहादेववीतमः ॥ विश्वारूपा एषा विश्वानुना नोयाति हर्यतः ॥ यत्रामता सः आसते ॥  
 अरुषोजनयनिरः सोमः पवतः आयुषकः ॥ इंदुं गच्छन्कुविक्रतुः ॥ आपवस्वमदितं  
 मपवित्रं धारयाकवे ॥ अर्कस्य योनिमासदं ॥ १५ ॥ तममक्षंत वाजिनमुपस्थः ॥ अ  
 दितेरधि ॥ विप्रो सोऽअ एषाधिया ॥ तं गावोऽअभ्यनूषत सहस्रधारमक्षितं ॥ इंदुं  
 धूर्तोरमादिवः ॥ तं वेधां मेधया स्युपवमानमधिघवि ॥ धृलौ सिंभूरिधायसं ॥ तमस्य  
 भूरिजोर्धिया संवसानं विवस्वतः ॥ पतिं वाचोऽअदाभ्यं ॥ तं सानावधिनामयो हरिं हि  
 न्यंत्यद्रिभिः ॥ हर्यतं भूरिचक्षसं ॥ तं त्वाहि न्वंति वेधसः पवमानगिरा वधं ॥ इंदुं विंशाय  
 मत्सरं ॥ १६ ॥ एष कुविरभिष्टुतः पवित्रेऽअधितो शते ॥ पुनानो घ्नन्त पस्त्रिधः ॥ एष इं  
 द्रो यवायवे स्तुर्जित्परिषिव्यते ॥ पवित्रे दक्षसाधेनः ॥ एष नृभिर्विनीयते दिवो मूर्ध्ना  
 वृषासुतः ॥ सोमो वनेषु निश्ववित् ॥ एष गव्युरचिऋदत्पवमानो हिरण्ययुः ॥ इंदुः स  
 त्राजिदस्तुतः ॥ एष सूर्येणाहासते पवमानोऽअधिघवि ॥ पवित्रे मत्सरोमदः ॥ एषा  
 शुष्यसिष्यददंत रिक्षे वृषाहरिः ॥ पुनानोऽइंदुरिंद्रमा ॥ १७ ॥ एष वाजीहितो नृभिर्वि  
 श्वविन्मनसस्पतिः ॥ अग्नौ वारं विधावति ॥ एष पवित्रे अक्षरत्सोमो देवेभ्यः सुतः ॥  
 विश्वाधामान्या विशान् ॥ एष देवः शुभायुते धियो नावमर्त्यः ॥ वृत्रहा देववीतमः ॥ ए  
 ष वृषाकनिऋदद्दशभिर्जोभिर्मिर्यतः ॥ अभिद्रो एना निधावति ॥ एष सूर्यमरोचयस्य  
 वमानो विचर्षणिः ॥ विश्वाधामानि विश्ववित् ॥ एष सुष्यदाभ्यः सोमः पुनानोऽअ







मावुचाकेशान्नगोनतक्तोऽर्षेति॥सीदन्तस्ययोनिमा॥अभिगावोऽअनपतयोषाजार।  
 मिवप्रियं॥अगन्ताजिन्यथाहितं॥अस्मेधेहिद्युमद्यशोमघर्वइश्वमह्यं॥सन्निमेधामुत  
 भ्रवः॥२२॥प्रसोमासोविपश्चितोपान्तयेत्यूमयः॥वनानिमहिषाऽइव॥अभिद्रोणानिव  
 भ्रवःशुक्राऽऋतस्यधारया॥वाजंगोमेतमक्षरन्॥सुताऽइंद्रोयवायवेवरुणायमरुद्राः॥  
 सोमाऽअर्षेतिविष्मवे॥तिस्त्रोवाचऽउदीरतेगावोमिमंतिधेनवः॥हरिरेतिकनिऋदत्॥  
 अभिब्रह्मीरन्षतयुक्तीऋतस्यमातरः॥मर्मज्यंतेदिवःशिशुं॥रायःसमुद्रोभ्वतुरोस्म  
 भ्यं सोमविभ्रतः॥आपवस्वसहस्रिणः॥२३॥प्रसुवानोधारयातनेंदुर्हिन्वानोऽअर्षे  
 ति॥रुजदृक्हाव्योजसा॥सुतऽइंद्रोयवायवेवरुणायमरुद्राः॥सोमोऽअर्षेतिविष्मवे॥  
 वृषाणंवृषभिर्येतंसुन्यंतिसोममद्रिभिः॥इहंतिशक्ननापयः॥भुवञ्जितस्यमज्योभ  
 वदिंद्रोयमत्सरः॥संरूपैरज्यतेहरिः॥अभीष्टतस्यविष्टपेइहतेष्टमिमातरः॥चारुप्रि  
 यतमंहविः॥समेनंदुताऽइमागिरोऽअर्षेतिस्सुतः॥धेनूवीश्रोऽअवीवशात्॥२४॥आ  
 नःपवस्वधारयापवमानरयिष्टुं॥ययाज्योतिर्विदासिनः॥इंदोसमुद्रमीरवयुपवस्व  
 विभ्वमेजय॥रायोधृतीनऽओजसा॥त्वयावीरेणवीरवोभिष्यामष्टतन्युतः॥क्षरोणो  
 ऽअभिवाय्यं॥प्रवाजुमिंदुरिष्यतिसिषासनवाजसाऽऋषिः॥व्रताविदानऽआयुधा॥  
 तंगीभिर्वीचमीरवयंपुनानेवासयामसि॥सोमंजनस्यगोपतिं॥विभ्वोयस्यव्रतेजनोरा  
 धारधर्मणस्पतेः॥सुनानस्यप्रभवंसोः॥२५॥असर्जिरथ्योयथापवित्रेचुम्बोःसुतः॥  
 काष्ठीन्वाजीन्यक्रमीत्॥सवर्हिःसोमजागृविःपवस्वदेववीरति॥अभिकोशमधुभुतं॥



॥ प. स. ॥ स नो ज्योतीषि पर्य्य पर्वमानविरोचय ॥ क्रतु रक्षो यनो हिनु ॥ भुंभमानः क्रतु युभिर्मज्यमा ।  
 ॥ ७ ॥ नो गर्भस्त्योः ॥ पर्वते वारोऽअय्यये ॥ सविभ्वा साधुषेव सुसोमो दिव्यानि पार्थिवा ॥ पर्वतामांत  
 रिश्या ॥ आदिवस्य एमभ्वयुर्गैव्ययुः सोमरोहसि ॥ वीरयुः शीवसस्यते ॥ २६ ॥ ससुतः पी ।  
 तये रषा सोमः पवित्रैऽअर्षति ॥ विघ्नं न शौसि देवयुः ॥ सपवित्रैविचक्षणे हरिरर्षति ।  
 धर्णेसिः ॥ अभियोनिं कनिः कदत् ॥ सवाजीरोचुनादिवः पर्वमानो विधावति ॥ रक्षो हावा  
 रमय्यये ॥ सञ्जितस्याधिसाने विपर्वमानोऽअरोचयत् ॥ जामिभिः स्तूर्यसुह ॥ सवत्रुहाव  
 षा सुतो वरिवो विददाभ्यः ॥ सोमो वा जमिवासरत् ॥ सदेवः कुविनेषितो ॥ मिद्रो एण निधा  
 वति ॥ इंदुरिंद्रो यमं हनो ॥ २७ ॥ एषऽउस्य रषारथो ज्यो वारो भिरर्षति ॥ गच्छन्वा जं सहस्रिणे ॥  
 एतं त्रिनस्य योषणे हरिं हि न्यंत्यद्रिभिः ॥ इंदुमिंद्रो यपीतये ॥ एतं त्यं हरितो दशो मर्मज्यं  
 तेऽअपस्युर्वः ॥ यामिर्मदो यधुंभते ॥ एषस्य मानुषीष्वा श्येनो न विक्षसीदति ॥ गच्छं जा  
 रो न योषितं ॥ एषस्य मघोरसो वचष्टे दिवः शिशुः ॥ यऽइंदुर्वीरमा विज्ञात् ॥ एषस्य पी ।  
 तये सुतो हरिरर्षति धर्णेसिः ॥ क्रंदन्यो निमुभिप्रियं ॥ २८ ॥ आशु रर्षे बहन्मते परिप्रिये  
 एण धाम्ना ॥ यत्र देवाऽइति ब्रवन् ॥ परिष्कृ एव न्तनिष्कृतं जना यया तयं निषः ॥ दृष्टिं दिवः  
 परिस्त्रव ॥ सुतऽएति पवित्रऽआलिषिंदधानु ओजसा ॥ विचक्षणे विरोचयन् ॥ अयं  
 स यो दिवस्य रिरघु यामो पवित्रऽआ ॥ सिंधोरु र्मी व्यक्षरत् ॥ आविवा स न्यरावतोऽअ  
 थोऽअर्वावतः सुतः ॥ इंद्रो यसि च्यते मधु ॥ समीचीनाऽअनृषत हरिं हि न्यंत्यद्रिभिः ॥ यो  
 ना वृतस्य सीदत् ॥ २९ ॥ पुनानोऽअक्रमीदुभि विभ्वा मधो विचर्षलिः ॥ धुभंति विप्रैधी



तिभिः॥आयोनिमहृणोहृहृमदिदं वषासुतः॥५॥वेसदसिसीदति॥ननोरयिमहामिंदोस  
भ्यंसोमविश्वतः॥आपवस्वसहस्रिणं॥विश्वोसोमपवमानधृम्नानीद्वामर॥विदाःसह  
स्त्रिणीरिषः॥सनःपुनानः॥आमररयिंस्तोत्रेसुवीर्यं॥जरितुर्वर्धयागिरः॥पुनानः॥इद्वाम  
रसोमदिवर्हंसरयिं॥वर्षेनिंदोनउक्थ्यं॥३०॥प्रयेगावोनभूणीयस्त्वेषाः॥अयासोः॥अक्रमुः॥  
घ्नंतः॥कृष्णामपत्नवं॥सुवितस्यमनामहेतिसेतुंदुरायं॥साकांसोदस्युमव्रतं॥शृण्वेवृष्टे  
रिवस्वनः॥पवमानस्यसुभिणः॥चरंतिविधक्तौदिवि॥आपवस्वमुहीभिषं॥गोमदिंदोहिर  
एयवत्॥अश्वोवृद्धाजवत्सुतः॥सपवस्वविचर्षणः॥आमहीरोदसीपृणः॥उषाः॥सूर्यो॥नर  
श्मिभिः॥परिणः॥रामेयंत्याधारयासोमविश्वतः॥सरोरुसेवविष्टपं॥३१॥जनयेन्नोच  
नादिवोजनयेनपुसूर्यं॥वसानोगाः॥अपोहरिः॥एषप्रत्नेनमन्मनादेवोदेवेभ्यस्परि॥  
धारयापवतेसुतः॥वावृधानायतूर्वयेपवतेवाजसातये॥सोमाः॥सहस्रपाजसः॥दुहा  
नः॥प्रत्नमित्ययः॥पवित्रेपरिषिच्यते॥क्रंदंदेवाः॥अजीजनत्॥अभिविश्वानिवायीभिदे  
वाः॥क्रतावर्धः॥सोमः॥पुनानोः॥अर्षति॥गोमन्तः॥सोमवीरवृद्धाजवत्सुतः॥पव  
स्वबृहतीरिषः॥३२॥योः॥अत्यद्वमृज्यते॥गोभिर्मदायहर्यतः॥तंगोभिर्वीसयामसि॥  
तन्नोविश्वोः॥अवस्युवोगिरः॥श्रुमंतिपूर्वथो॥इंदुमिंदोयपीतये॥पुनानोयातिहर्यतः॥सा  
मोगीर्भिः॥परिष्कृतः॥विप्रस्यमेध्यातिथेः॥पवमानविदारयिमस्मभ्यंसोमसुभ्रियं॥  
इंदोसहस्रवर्चसं॥इंदुरत्योनवाजसृत्कनिक्रंतिपवित्रः॥आ॥यदक्षारतिदेवयुः॥पवस्व  
वाजसातयेविप्रस्यगृणतोवृधे॥सोमरास्वसुवीर्यं॥३३॥इतिपव०स०द्वितीयोऽध्यायः॥



॥प.सू.॥ हरिः॥ओम्॥ प्रणोदं दोमहेतनं॥ दुर्मिन्नविभ्रदर्षसि॥ अभिदेवाः॥ अयास्यः॥ मतीजुष्टोधि  
 ॥८॥ याहितः॥ सोमोहिन्वेपरावति॥ विप्रस्यधारयाकविः॥ अयंदेवेषुजागृविः॥ सुतः॥ एतिपवि  
 ५ त्रु३आ॥ सोमोयातिविचर्षणिः॥ सनः॥ पवस्ववाजयुश्चक्राणश्चारुमध्वरं॥ बर्हिष्मा  
 ॥आविवासति॥ सनोभगायवायवेविप्रवीरः॥ सुदावधः॥ सोमोदेवेष्वायमत्त॥ सनोः  
 अथवसुतयेऋतुविहानुवित्तमः॥ वाजंजेविश्रवोबृहत्॥ १॥ सपवस्वमदायकं नृच  
 क्षादेववीतये॥ इंदुविंद्रायपीतये॥ सनोः॥ अघोभिदूत्यो१त्वमिंद्रायतोत्रासे॥ देवांसखि  
 भ्यः॥ आवरं॥ उत्त्यामरुणं वयंगोभिरै॥ सोमदायकं॥ विनोरायेदुरोवधि॥ अत्यपवित्र  
 मक्रमीद्वाजीधुरं नयामनि॥ इंदुर्देवेषुपत्यते॥ समीसखायोः॥ अस्वरन्वनेऋकं तमा  
 त्यविं॥ इंदुनावाः॥ अनूषत॥ तयोपवस्वधारयाययापीतोविचक्षते॥ इंदोस्तोत्रेसुवीर्यं  
 २॥ अस्तुगंदेववीतयेत्यासः॥ कत्याः॥ इ॥ व॥ क्षरंतः॥ पर्वतावधः॥ परिष्कृतासः॥ इंदवो  
 योषेवपिभ्यावती॥ वायुं॥ सोमोः॥ अस्तक्षत॥ एतेसोमासः॥ इंदवः॥ प्रयस्वतश्चमसुताः॥  
 इंदवर्धेति॥ कर्मभिः॥ आभावतासुहस्यः॥ भुक्रागृभणीतमंथिना॥ गोभिः॥ श्रीणीतमत्स  
 रं॥ सपवस्वधनं जयप्रयंताराधसोमहः॥ अस्मभ्यं सोमगातुवित॥ एतंमृज्यंतिमर्ज्यं  
 पवमानंदशक्षिपः॥ इंद्रायमत्सरंमदं॥ ३॥ अयासोमः॥ सुकृत्ययामहाश्वदभ्यवर्द्धत॥  
 मंदानः॥ उदृषाय॥ कृतानीदस्यकर्त्तुं चेत्तंतेदस्युतर्हणा॥ ऋणाचधृष्टुश्चयते॥ आ  
 त्सोमः॥ इंद्रियोरसोवज्रः॥ सहस्रसामुवत्॥ उक्थंयदस्यजायते॥ स्वयंकविर्विधुर्त्तरि  
 विप्रायरत्नमिच्छति॥ यदीमर्ज्यतेधियः॥ सिषासन्तरपीलांवाजेष्वर्यतामिव॥ भरे



षुजिगुषामसि ॥४॥ तंत्वा नृमणानिविभ्रतं सुधस्थेषु महोदिवः ॥ चारुं सुकृत्ययेमहे ।  
 संवत्तकथुमुक्थ्यं महामहिव्रतं मदं ॥ शतं पुरोरु रुक्षलिं ॥ अतस्त्वारयिमभिराजानं  
 सुकृतोदिवः ॥ सुपर्णोऽअव्यथिर्भैरत् ॥ विश्वस्माऽइत्स्वद्वेत्रो साधारणं रजस्तुरं ॥ गो  
 पामृतस्य विभैरत् ॥ अधोहिन्वानऽइंद्रियं ज्यायो महि त्वमानरो ॥ अभिष्टि कृद्विचर्ष  
 णिः ॥५॥ पर्वस्ववृष्टिमा सुनो पामूर्मिदिवस्यरि ॥ अयक्ष्मा बृहतीरिषः ॥ तयोपवस्व  
 धारया यया गावऽइहागमनं ॥ जन्योसऽउपनो गृहं ॥ घृतं पर्वस्वधारया यज्ञेषु देववीत  
 मः ॥ अस्मभ्यं वृष्टिमा पर्व ॥ सनऽउर्जेय १ ॥ व्ययं पवित्रं धावधारया ॥ देवासऽभृणव  
 न्हिकं ॥ पर्वमानोऽअसिष्यदद्रक्षोस्यपजघनत् ॥ प्रत्नवद्रोचयन्नुचः ॥६॥ उत्तेभुष्मा  
 सऽइरतेसिंधोरुर्मैरिवस्वनः ॥ बालस्य चोदयापविं ॥ प्रसवेतऽउदीरतेतिस्त्रोवाचो  
 मस्वस्युवः ॥ यदव्यऽएषिसानवि ॥ अज्योवारेपरिप्रियं हरिं हिन्वंत्यद्रिभिः ॥ पर्वमा  
 नं मधुश्रुतं ॥ आपवस्वमदितमपवित्रं धारया कवे ॥ अर्कस्य योनिमासदं ॥ सपर्वस्व  
 मदितमगोभिरंजानोऽअकुभिः ॥ इंदविंद्रायपीतये ॥७॥ अध्वर्योऽअद्रिभिः सुतं ।  
 सोमं पवित्रं आसृज ॥ पुनीहीद्रायपातवे ॥ दिवः पीयूषमुत्तमं सोममिंद्रायवज्रिणो  
 सुनोतामधुमत्तमं ॥ तवत्यऽइंदोऽअंधसो देवामधो व्यभ्रते ॥ पर्वमानस्य महतः ॥ तं  
 हि सोमवर्द्धयंतु तोमदायभूलाये ॥ वषं स्तोतारमृतये ॥ अभ्यर्षविचक्षणपवित्रं धा  
 रया सुतः ॥ अभिवाजमुत्तमवः ॥८॥ परिपुक्षऽसनद्रयिर्भैरद्वानोऽअंधसा ॥  
 सुवानोऽअर्षपवित्रं आ ॥ तव प्रत्नेभिरध्वभिरव्योवारेपरिप्रियः ॥ सहस्रधारोयात्तना ॥



॥ प. स. ॥ चरुर्नयस्तमीरवयेदोनदानमीरवय ॥ वधैर्वधस्तमीरवय ॥ निशुष्ममिन्दवेषां पुरुहूतज  
 ॥ ९ ॥ नानां ॥ योऽअस्माऽआदिदेशति ॥ शतं नऽइन्द्रऽउतिभिः सहस्रं वाशुचीनां ॥ पवस्वमंहय  
 १ द्रयिः ॥ ९ ॥ उत्ते शुष्मा सोऽअस्थिरश्नो भिन्दतोऽअद्रिवः ॥ नुदस्वयाः परिरस्पृधः ॥ अया  
 निजुध्निरोजसारथसंगेधनेहिते ॥ स्तवाऽअविभ्युषाहदा ॥ अस्य व्रतानि नाधृषेप  
 वमानस्य दृष्ट्या ॥ रुजयस्त्वा एतन्यति ॥ तं हि न्वेति मदच्युतं हरिं नदीषु वाजिनं ॥ इंदुमि  
 द्रायमत्सरं ॥ १० ॥ अस्य प्रत्नामनुद्युतं शुक्रं दुदुहेऽअहयः ॥ पयः सहस्रसामृषिं ॥ अ  
 यं सूर्यऽइवोपदृगयं सरोसिधावति ॥ सप्तप्रवतऽआदिवं ॥ अयं विश्वानितिष्ठति पु  
 नानो भुवन्नोपरि ॥ सोमो देवो न सूर्यः ॥ परिलो देववीतयेवाजोऽअर्षे सिगोमतः ॥ पु  
 नानऽइन्द्रविद्रुयुः ॥ ११ ॥ यवं यवं नोऽअंधसा पुष्टं पुष्टं परिरत्रव ॥ सोमं विश्वाचसौ  
 भगा ॥ इंदो यथा तवस्तवो यथा ते जातमंधसः ॥ निबर्हिषिप्रिये स दः ॥ उत्तनो गोविद  
 श्ववित्पवस्व सोमं धसा ॥ मक्षतमेभिरहभिः ॥ योजिनातिनजीयते हंति शत्रुमभी  
 त्य ॥ सपवस्व सहस्रजित् ॥ १२ ॥ परिसोमऽऋतं बृहदाशुः पवित्रेऽअर्षति ॥ विघ्नं न  
 क्षांसि देवयुः ॥ यत्सोमो वाजमर्षति शतंधारोऽअपस्युवः ॥ इन्द्रस्य सख्यमाचिरान् ॥  
 अभि त्वायोषणो दशज्जारं न कन्याऽनृषत ॥ मृज्यसे सोमसातये ॥ त्वमिंद्राय विष्ट  
 वे स्वादुरिंदो परिरत्रव ॥ नृन्तो नृन्या हं हसः ॥ १३ ॥ प्रते धारोऽअसम्भृतो दिवो न  
 यंति वृष्टयः ॥ अथावाजं सहस्रिणं ॥ अभिप्रियाणिका व्या विश्वाचक्षाणोऽअर्षति ॥ १४ ॥  
 हरिस्तु जानऽआयुधा ॥ समर्मे जानऽआयुमिरिभो राजैव सुव्रतः ॥ रेय नानं सुषी



दति॥ स नो विश्वादिबोवसुतोष्ट्रिभ्या अथि॥ पुनानः इन्द्राभर॥ १४॥ तरत्समं दीधाव  
 तिधारा सुतस्यो धंसः॥ तरत्समं दीधावति॥ इन्द्रावेदवसुनां मर्तस्य देव्यवसः॥ तर०  
 ध्वस्त्रयोः पुरुषे लोरा सहस्त्राणि दधहे॥ तरत्स०॥ आययोस्त्रिंशतं तना सहस्त्राणि च  
 दधहे॥ तरत्स०॥ १५॥ पवस्व गो जिदं भुजिदिं भुजित्सोमर एयुजित्॥ प्रजावद्वत्तमा  
 भर॥ पवस्वाग्नेः अदाभ्यः पवस्वोषधीभ्यः॥ पवस्व धिषणाभ्यः॥ त्वंसोमपवमा  
 नो विश्वानि दुरितातर॥ कविः सीदनिवर्हिषि॥ पवमानः स्वर्विदो जायमानो भवो  
 महान्॥ इंदो विश्वां अभीदसि॥ १६॥ प्रगायत्रेणागायतु पवमानं विचषणिं॥ इंदुं सह  
 स्त्रचक्षसं॥ तं त्वा सहस्त्रचक्षसमथो सहस्त्रभर्णसं॥ अतिवारमपाविषुः॥ अतिवा  
 रा न्यवमानोऽ असिष्यदकुलशोऽ अभिधावति॥ इंद्रस्य हाघी विशान्॥ इंद्रस्य सोमरा  
 धसे शो पवस्व विचषणे॥ प्रजावद्वत्तमा भर॥ १७॥ अयावीतीपरिस्त्रव्यस्तः इंदोम  
 देष्वा॥ अ० वहं नवतीर्नव॥ पुरः सुद्यः इत्थाधिये दिवो दासा यशं वरं॥ अधृत्यं तुर्वशं  
 यदुं॥ परिणोऽ अश्वमश्वविद्रोमदिंदो हिरण्यवत्॥ क्षरा सहस्त्रिणी रिषः॥ पवमान  
 स्य ते वयं पवित्रमभ्युदतः॥ सखित्वमायणीमहे॥ यत्ते पवित्रमूर्मयो भिरक्षंति धा  
 रया॥ तेभिर्नैः सोममकृय॥ १८॥ सनः पुनान आभर रथि वीरवती मिषं॥ ईशानः  
 सोमविश्वतः॥ एतमुत्तं दशक्षिपोमृजंति सिंधुमातरं॥ समादित्ये भिररमत॥ समिं  
 द्रे लोतवा युना सुतः एति पवित्रऽ आ॥ संसूर्यस्य रश्मिभिः॥ स नो भगा यवायवे पूछे  
 पवस्वमधुमान्॥ चारुमित्रेवरुणे च॥ उच्चाते जातमेधसो दिविषद्रूप्यादेदे॥ उग्रं शर्म



॥ प. स. ॥  
॥ १० ॥

महिभ्रवः ॥ १९ ॥ एनाविश्वान्यर्यः आकृन्तानिमातृषाणां ॥ सिषासंतोवनामहे ॥  
सनुं द्राययज्यवेवरुणा यमरुद्राः ॥ वरिवो वितरिस्त्रवः ॥ ऽपोषु जातममुरंगो मि  
भं गं परिष्कृतं ॥ इंदु देवाः अयासिषुः ॥ तमिदं हंतु नो गिरो वत्सं संशिरवरीरिव ॥ य  
॥ इंदुस्य हृदं सनिः ॥ अर्षीणः सोमशंगवेधुक्षस्वपिप्युषीमिषं ॥ वद्धो समुद्रमुक  
थ्यं ॥ २० ॥ पवमानोऽअजीजनदिवश्चित्रं नतं न्यतुं ॥ ज्योतिर्वैश्वानरं बृहत् ॥ पव  
मानस्य ते रसो मदो राजं न दुद्युनः ॥ विवारमव्यमर्षति ॥ पवमानुरसस्तव दक्षो  
विराजति कृमान् ॥ ज्योतिर्विश्वं स्वर्दृशे ॥ यस्तेमदो वरेण्यस्तेनोपवस्वाधसा ॥ दे  
वा वीरघशं सहा ॥ जघ्निर्वेत्रममित्रियं सस्त्रिर्वाजं दिवेदिवे ॥ गोषाऽउऽअश्वसाऽ  
असि ॥ २१ ॥ संमिश्रोऽअरुषो भवस्स पृस्थाभिर्नखेनुभिः ॥ सीदं द्ये मो नयो निमा  
सपवस्वयः ॥ आविथेंद्रं वृत्राय हंतवे ॥ वद्विवांसं महीरपः ॥ सुवीरो सो वयं धनाज  
ये मसो ममीदुः ॥ पुनानो वद्धं नो गिरः ॥ त्योतास्तवा वसा स्याम वृन्तं ॥ आमुरः  
सोमवृतेषु जागृहि ॥ अपघ्नं मवते मध्वो पृसो मोऽअराणाः ॥ गच्छं निद्रस्य निष्कृतं  
२२ ॥ मुहो नो रायऽआभरपवमानजहीमध्वः ॥ राश्वेंदो वीरवृधशः ॥ नत्वा शतं च न  
हुतो राधोदित्संतु मामिनन ॥ यत्पुनानो मरुस्य से ॥ पवस्वेदो वृषा सुतः कधी  
नो यशसो जने ॥ विश्वाऽअपदिषो जहि ॥ अस्य ते सरव्ये वयं तवेदोद्युम्नऽउत्तमे  
सासत्यामपृतन्यतः ॥ याते भीमान्यायुधातिग्मानि संति धर्षणे ॥ रक्षा समस्य  
नो निदः ॥ २३ ॥ एतेऽअस्तग्रमिदं वस्तिरः पवित्रमाश्रयः ॥ विश्वान्यभिसौभगा ॥

॥ १० ॥



विष्णोर्दुरितापुरुषसुगातो कायवाजिनः॥ तना कृ एवंतोऽ अर्वते॥ कृ एवंतो वरिवोगवे  
भ्यर्षेति सुष्टुतिं॥ इच्छामस्मभ्यं संयतं॥ आसाम्यं शुर्मदाया सुदक्षो गिरिष्ठाः॥ रयनोन  
योनिमासदत्॥ शुभ्रमंधो देववातमृषाधृतो नृभिः सुतः॥ स्वदंति गावः पयोभिः॥ २४॥  
आदीमभ्यं नहेतारो भूभुभं नमृतो य॥ मध्वोरसं सधुमादे॥ यास्ते धारामधुच्युतो स्रग  
मिंदः॥ उतये॥ ताभिः पवित्रमासदः॥ सोऽ अर्षेद्रायपीतयेति रोरो मा एव्यया॥ सीदन्त्यो  
नावनेष्वा॥ स्वमिंदोपरिस्त्रवस्वादिष्टोऽ अंगिरोभ्यः॥ वरिवोबिहुतं पयः॥ अयं विचर्ष  
णिर्हितः पवमानः सचेतति॥ हिन्वानऽ आप्यं बृहत्॥ २५॥ एष वृषावृषव्रतः पवमानो  
ऽ अशस्तिहा॥ करदस्त्रं निदाशुषे॥ आपवस्वसहस्रिणो रयिं गोमंतमभिनं॥ पुरुष्यं द्रं  
पुरुष्यहं॥ एषस्य परिधिच्यते मर्मज्यमानऽ आयुभिः॥ इरुगायकविक्रंतुः॥ सहस्रो  
तिः शानामघो विमानो रजसः कविः॥ इंद्राय पवते मदः॥ गिराजातऽ इह स्तुतऽ इंदुरिंद्रा  
यधीयते॥ वियौ नावसताविव॥ २६॥ पवमानः सुतो नृभिः सोमो वाजमिवासरत्॥  
चमषु शक्ननासदं॥ तं निष्टुष्टे त्रिबंधुरे रथे युजंति यातवे॥ ऋषीणां समधीतिभिः॥  
तं सोतारोधनस्य तं माभुंवा जाययातवे॥ हरिर्हि नोतवाजिनं॥ आविशान्कलत्रं सुतो॥  
विश्वाऽ अर्षे नृभिर्भियः॥ भरो न गोषु तिष्ठति॥ अतऽ इंदो मदायकं पयो दुहंत्या पवः॥  
देवादेवेभ्यो मधु॥ २७॥ आनः सोमं पवित्रऽ आसृजतामधुमत्तमं॥ देवेभ्यो देवभुत्तमं॥  
एते सोमाऽ असृक्षत गृणानाः भवसेमहे॥ मदितं मस्य धारया॥ अभिगव्यानि वीतये  
नृमणा पुनानोऽ अर्षेति॥ स न द्वाजः परिस्त्रव॥ उत नो गोमती रिषो विश्वाऽ अर्षे परिष्टुभः॥



॥ प. स. ॥ गृणो नो जमदग्निना ॥ पर्वस्ववाचोऽअग्नियः सोमवित्राभिरूतिभिः ॥ अभिविभ्वानिकाया ॥  
 ॥ ११ ॥ २८ ॥ त्वंसमुद्रियाऽअपोग्नियोवाचोऽईरयन् ॥ पर्वस्वविभ्वमजय ॥ तुभ्येमाभुवनाकवेमा  
 हिम्नो सोमतस्थिरे ॥ तुभ्यमर्षेति सिध्वः ॥ प्रतेदिवो न वृष्टयो धारो यंत्यसुभ्वतः ॥ अभि  
 शुक्रा सुपस्तिरे ॥ इंद्रायेंदुं पुनीतनो गेदक्षायसाधनं ॥ ईशानं वीतिरोधसं ॥ पर्वमानऽकृ  
 तः कविः सोमः पवित्रमासदत् ॥ दधत्तोत्रे सुवीर्यं ॥ २९ ॥ आपर्वस्वसहस्रिणं रयिं सोम  
 सुवीर्यं ॥ अस्मिभ्रवो सिधारय ॥ इषमूर्जे च पिन्वसुऽइंद्रायमत्सरित्तमः ॥ चमष्वा निषी  
 दसि ॥ सुतऽइंद्राय विष्मवे सोमः कलशोऽअक्षरन् ॥ मधुमोऽअस्तु वायवे ॥ एतेऽअसृ  
 ग्नमाशोति कुरांसि बभ्रवः ॥ सोमोऽकृतस्य धारया ॥ इंद्रं वधे तोऽअसुरः कृण्वतो वि  
 भ्वमार्यं ॥ अपघ्नतोऽअरो वरः ॥ ३० ॥ सुताऽअनुस्वमारजो भ्यर्षेति बभ्रवः ॥ इंद्रं गच्छं  
 तऽइंद्रवः ॥ अया पर्वस्वधारया यया सूर्यमरोचयः ॥ हिन्वानो मानुषीरपः ॥ अयुक्तस  
 रऽएतं शं पर्वमानो मनावधि ॥ अंतरिक्षेण यातवे ॥ इतत्या हरितो दशसरोऽअयुक्तया  
 तवे ॥ इंद्रिं इंद्रऽइति ब्रुवन् ॥ परीतो वायवे सुतंगिरऽइंद्रायमत्सरं ॥ अयो वारेषु सिंचत ॥  
 ३१ ॥ पर्वमानविदारय मस्मभ्यं सोमदुष्टरं ॥ यो दृणाशो वनुष्यता ॥ अभ्यर्ष सहस्रिणं  
 रयिं गोमंतमश्विनं ॥ अभिवाजं मुतभ्रवः ॥ सोमो देवो न सूर्यो द्विभिः पवते सुतः ॥ दधा  
 नः कलशे रसे ॥ एते धामान्यार्यो भुक्ताऽकृतस्य धारया ॥ वाजं गोमंतमक्षरन् ॥ सुताऽ  
 इंद्राय वज्रिणे सोमो सो दध्याशिरः ॥ पवित्रमत्यक्षरन् ॥ ३२ ॥ प्रसोममधुमत्तमो राये ॥ ११ ॥  
 ॥ अर्षे पवित्रऽआ ॥ मदो यो देव वीतमः ॥ तमीमृजं त्यायवो हरिं नदीषु वाजिनं ॥ इंद्रमिद्रा



यमत्सरं॥ आपवस्वहिरण्यवदम्बावत्सोमवीरवत्॥ वाजं गोमंतमाभर॥ परिव्राजेन वाज  
 युमव्यो वारेषु विंचत॥ इन्द्राय मधुमत्तमं॥ कुविं मजंति मज्ज्यं धीभिर्विप्राः अवस्यवः॥  
 यथा कनिक्कदपति॥ ३३॥ यथा लंघीभिरसुरं सोमं मृतस्य धारया॥ मती विप्राः समस्व  
 रन्॥ पवस्व देवा युषा गिंद्रं गच्छंतु ते मदः॥ वायुमारोह धर्मणा॥ पवमान नितो रासेर  
 यिसोमश्च वायं॥ प्रियः समुद्रमाविश॥ अपघ्नं पवसे मधः॥ क्रतुवित्तो ममत्सरः॥ नु  
 दत्वा देव युंजनं॥ पवमानाः अस्तक्षत सोमाः शुक्रासः इंदवः॥ अभिविभ्वानिकाया  
 ३४॥ पवमानासः आशवः शुभ्राः अस्तगृमिंदवः॥ घंतो विभ्वाः अपद्धिषः॥ पवमा  
 नादिवस्प र्यंत रिक्षादस्तक्षत॥ पृथिव्याः अधिसाने वि॥ पुनानः सोमधारयेंदो वि  
 भ्वाः अपस्विधः॥ जुहिरक्षोसि सुक्रतो॥ अपघ्नं त्सोम रक्ष सोम्यर्ष कनिक्कदत्॥ धूमं  
 तं शुष्मं सुत्तमं॥ अस्मे वस्स निधारय सोम दिव्यानि पार्थिवा॥ इंदो विभ्वानि वार्या॥ ३५॥  
 यथा सोमं मां अंसि यथा देव यथा व्रतः॥ यथा धर्मो लिदधिषे॥ यथा स्तेव ह्यंश  
 वो यथा वनं यथा मदः॥ सत्यं यथा नृषे देसि॥ अश्वो न च क्रदो यथा संगो इंदो समर्व  
 तः॥ विनो राये इरो यधि॥ अस्तक्षत प्रवाजिनो गव्या सोमा सोऽअश्वया॥ शुक्रा सोवीर  
 याशवः॥ शुभमानाः क्रता युभिर्मज्ज्यमाना गभस्त्योः॥ पवन्ते वारैः अव्यये॥ ३६॥ ते  
 विभ्वा दासुषे वसु सोमा दिव्यानि पार्थिवा॥ पवन्ता मां तरिक्ष्या॥ पवमानस्य विभ्ववि  
 त्रते सगोऽअस्तक्षत॥ सूर्यस्य वनरश्मयः॥ केतुं कुरुं दिवस्प रि विभ्वारूपाभ्यर्षसि॥  
 समुद्रः सोमपि न्वसे॥ हिन्वानो वार्चमिष्यसि पवमानविधर्मणि॥ अक्रोदेवो न सूर्यः॥



॥ प. स. ॥ इंदुः पविष्टचेतनः प्रियः कवीनां मती ॥ सृजदभ्वंरथीरिव ॥ ३० ॥ दुर्मिर्यस्ते पवित्रः आदेवा  
 ॥ १२ ॥ वीः पर्यक्षरत ॥ सीदं नृतस्य योनिमा ॥ सनोऽर्षपवित्रः आमदो यो देववीतमः ॥ इंदुमि  
 द्रायपीतये ॥ इषे पवस्वधारया मृज्यमानो मनीषिभिः ॥ इंदो रुचाभिगा इहि ॥ पुनानो व  
 रिव स्कुस्यर्जुनो यगिर्वलः ॥ हरे स्तजानः आशिरं ॥ पुनानो देववीतयः ॥ इंदुस्य याहिनि  
 प्लुतं ॥ द्युता नो वाजिभिर्यतः ॥ ३४ ॥ प्रहिन्वा नासः इंदवो छा समुद्रमाश्रवः ॥ धिया ज  
 नाऽअसृक्षत ॥ मर्मजानासः आयवो वथा समुद्रमिंदवः ॥ अगमे नृतस्य योनिमा ॥ परि  
 रोगा यास्यस्म युर्विभ्यावस्यो जसा ॥ पाहिनः शर्मवीरवत ॥ मिमाति वन्हिरेतशः पदं युं  
 जानः ऋक्भिः ॥ प्रयत्समुद्रऽआहितः ॥ आयद्यो न हिरण्ययमाशुर्नृतस्य सीदति ॥  
 जहात्यप्रचेतसः ॥ ३९ ॥ अभिवेनाऽअनृषते यक्षंति प्रचेतसः ॥ मज्जंत्य विचेतसः ॥ इंदो  
 येंदो मरुत्वते पवस्व मधुमतमः ॥ नृतस्य योनिमा सदे ॥ तं वा विप्रो वचो विदुः परिष्क  
 एवंति वेधसः ॥ संलो मृजंत्या यवः ॥ रसं ते मित्रोऽअर्यमापि वतिवरुणः कवे ॥ पवमा  
 नस्य मरुतः ॥ तं सोमविप्रश्चितं पुनानो वाचमिष्यसि ॥ इंदो सहस्रभर्णसं ॥ ४० ॥ दु  
 तो सहस्रभर्णसं वाचं सोममस्वस्युवं ॥ पुनानऽइंदवाभर ॥ पुनानऽइंदवेषां पुरुहत्  
 जनानां ॥ प्रियः समुद्रमाविश ॥ दविं कतत्या रुचा परिष्टो भंत्या रुपा ॥ सोमाः शुक्रा  
 गवाशिरः ॥ हिन्वा नो हेतुभिर्यतऽआवाजं वाज्यं कमीत ॥ सीदं तो वनुषो यथा ॥ ऋ  
 धवक्षो मस्वस्तये संजग्मानो दिवः कविः ॥ पवस्व सूर्यो दृशे ॥ ४१ ॥ इति पवमानस  
 कततीयोध्यायः ॥ ३ ॥ १ ॥ ४२ ॥ २ ॥ ४३ ॥ ३ ॥ ४४ ॥ ४ ॥ ४५ ॥ ५ ॥ ४६ ॥ ६ ॥ ४७ ॥ ७ ॥ ४८ ॥ ८ ॥ ४९ ॥ ९ ॥ ५० ॥ १२ ॥



॥ हरिः ॥ ३७ म ॥ हिन्वंति सरमुस्रयः स्वसरोऽन्तामयस्यति ॥ मुहामिदं महीयुवः ॥ पवमान  
 रुचा रुचा देवो देवेभ्यस्परि ॥ विश्वावसूया विश्वा ॥ आपवमानसुष्टुतिं वृष्टिं देवेभ्यो दुवः ॥  
 इषे पवस्व संयते ॥ वृषा त्वसि भानुना द्युमं तं लाहवामहे ॥ पवमान स्वाध्वः ॥ आपवस्व सु  
 वीर्यं मे दमानः स्वायुध ॥ इहोषिंदवा गहि ॥ १ ॥ यदग्निः परिषिच्यसे मृज्यमानो गर्भस्त्याः ॥  
 दुर्गा सधस्व मश्रुषे ॥ प्रसोमाय व्यभवस्व पवमानाय गायत ॥ महे सस्त्रं चक्षसे ॥ यस्य  
 वरुणं मधुश्रुतं हरिं हिन्वंत्यग्निभिः ॥ इंदुमिंद्रो यपीतये ॥ तस्य ते वाजिनो वयं विश्वाध  
 नानि जिग्युषः ॥ सखित्वमावलीमहे ॥ वृषा पवस्व धारया मरुत्वते चमत्सरः ॥ विश्वा  
 दधानः ॥ ओजसा ॥ २ ॥ तं त्वो धर्तारमो ल्याः ॥ पवमानस्वर्द्धरो ॥ हिन्वे वाजेषु वाजिनं ॥ अ  
 याचितो विपानया हरिः पवस्व धारया ॥ युजं वाजेषु चोदय ॥ आनः इंदो महीमिषं पवस्व  
 विश्वदर्शितः ॥ अस्मभ्यं सोम गानु वित ॥ आकलत्राः ॥ अन्वते दोधाराभिरोजसा ॥ ऐंद्र  
 स्यपीतये विश्वा ॥ यस्य ते मघं रसं तीव्रं दुहंत्यग्निभिः ॥ स पवस्वाभिमातिहा ॥ ३ ॥ राजा मे  
 धाभिरीयते पवमानो मनावधि ॥ अंतरिक्षे लयातवे ॥ आनः इंदो शतं विनंगवां पोषस्व  
 भ्यं ॥ बहो भगतिमृतये ॥ आनः सोम सहो जुवो रूपं नवर्चसं भर ॥ सुष्वा एो देव वीतये ॥  
 अर्षी सोम द्युमंतमो मिद्रो लानिरोरुवत् ॥ सीदं कुनोन योनिमा ॥ अप्साः इंदो यवायवे ॥  
 वरुणाय मरुद्भ्यः ॥ सोमोऽअर्षेति विष्मवे ॥ ४ ॥ इषेतो कायनो दधदस्मै सोमविश्वतः ॥  
 आपवस्व सहस्त्रिणं ॥ ये सोमासः परावतियेऽअर्वावति सुन्विरे ॥ ये वादः शर्यणावति ॥  
 यः आज्ञकेषु कृत्व सुये मध्ये पस्त्यानां ॥ ये वाजनेषु पंचसु ॥ ते नो वृष्टिं दिवस्पदि पवं



॥प.सू.॥

॥१३॥

13

ता मा सुवीर्यं सुवाना देवास इन्द्रं देवः ॥ पर्वते हयै तो हरिर्गृणो नो जमदग्निना ॥ हिन्वा नो  
गौरधित्वं चि ॥ ५ ॥ प्रशुक्रा सोमवयो जुवो हिन्वा ना सोम सप्तयः ॥ श्री एणा नाऽअस्मृज  
त ॥ तं त्वा सुतेष्वा भुवो हि न्विरे देवता तये ॥ स पर्वस्वा न यो रुचा ॥ आते दक्षं मयो भुवं वा  
न्हि मध्या यं एमी महे ॥ पांत मा पुरुस्पृहं ॥ आसुं द्रमा वरे एय मा विप्र मा मनीषिणं ॥ पां  
त मा ॥ आरयि मा सुचे तु न मा सु क्रतो त न ष्वा ॥ पांत मा ॥ ६ ॥ पर्वस्व विश्व चर्षणेभि  
विश्वानि काव्यी ॥ सर्वा सखिभ्यऽईन्द्राः ॥ ताभ्यां विश्वस्य राजसिये पर्वमानु धामे नी ॥  
प्रतीची सोम तस्थतुः ॥ परिधामा नित्या निते त्वं सोमा सि विश्वतः ॥ पर्वमानऽऋतु  
भिः कवे ॥ पर्वस्व जनयन्ति षोभि विश्वानि वायी ॥ सर्वा सखिभ्यऽऋतये ॥ तव शुक्रा  
सोऽअर्चयो दिवस्पृष्टे विते न्वते ॥ पवित्रं सोम धामेभिः ॥ ७ ॥ तवे मे सप्त सिंधवः  
प्रशिष्य सोम सि स्रते ॥ तुभ्यं धा वंति धेनवः ॥ प्रसोम या हि धारया सुतऽइन्द्राय मत्स  
रः ॥ दधानोऽअक्षिति भ्रवः ॥ समुत्वा धीभिरस्वर न हिन्वतीः सप्त जामयः ॥ विप्रमा  
जा विवस्वतः ॥ मृजंति त्वा समगुवो ज्येजी रावधिष्वणि ॥ रेभो यदज्य सेवने ॥ पर्वमा  
नस्यते कवे वाजिं त्सर्गोऽअसृक्षत ॥ अर्वे तो न भ्रवस्य वः ॥ ८ ॥ अष्टा कोशं मधुश्चुत  
मसृग्ने वारेऽअव्यये ॥ अवा वशं त धीतयः ॥ अष्टो समुद्र मिंद्वो स्तंगा वो न धेनवः ॥  
अगं नृतस्य योनि मा ॥ प्रणोऽइंद्रो महे रणऽआपोऽअर्षेति सिंधवः ॥ यद्रोभिर्वा  
सयिष्यसे ॥ अस्य ते सख्य वयमि यक्षं तस्त्वा तयः ॥ इंद्रो सखि त्वमु रमसि ॥ आपव  
स्व गविष्टये महे सोम न चक्षसे ॥ इंद्रस्य जष्टरे विशा ॥ ९ ॥ महोऽअसि सोम ज्येष्ठऽऽ

॥१३॥



ग्नालोमिंदः ओजिष्ठः ॥ युध्वासनच्छ्वजिगेथ ॥ यदुगेभ्यश्चिदोजीयान्धरेभ्यश्चिच्छ्व  
 रतरः ॥ भूरिदाभ्यश्चिन्महीयान् ॥ संसोमसरः एषस्तोकस्यसातातनूनो ॥ वृणीम  
 हेसरव्यायवृणीमहेसुचोय ॥ अग्नः आयं विषवसः आसुवोर्जमिषंचनः ॥ आरे  
 वाधस्वदुष्टुनो ॥ अग्निर्ऋषिः पर्वमानपोचन्यः पुरोहितः ॥ तमीमहेमहागयं ॥ १० ॥  
 अग्नेपर्वस्वस्वपाः अस्मेवर्चः सुवीर्यं ॥ दधद्रयिमयिपोषं ॥ पर्वमानोऽतिस्त्रि  
 धोभ्यर्षतिरुष्टुतिं ॥ सरोनविश्वदरीतः ॥ समर्मजानः आयुभिः प्रयस्वान्प्रयसेहि  
 तः ॥ इंदुरत्योविचक्षलः ॥ पर्वमानः कृतबृहच्छुक्रं ज्योतिरजीजनत् ॥ रुह्मातमा  
 सिजंघनत् ॥ पर्वमानस्यजंघनोहरेभ्यद्राऽअरक्षत ॥ जीराऽअजिरशोचिषः ॥ ११ ॥  
 पर्वमानोरथीतमः शुभ्रेभिः शुभ्रशस्तमः ॥ हरिभ्यंद्रोमरुद्राः ॥ पर्वमानोव्य  
 भवद्रश्मिभिर्वाजसातमः ॥ दधस्तोत्रेसुवीर्यं ॥ प्रसुवानऽइंदुरक्षाः पवित्रमा  
 त्यव्ययं ॥ सुनानऽइंदुरिंद्रमा ॥ एषसोमोऽधित्यचिगवांकीकृत्यद्रिभिः ॥ इंद्रम  
 दायजोहवत् ॥ यस्यतेहृन्नावस्ययः पर्वमानाभृतंदिवः ॥ तेननोमृळजीवसे ॥  
 १२ ॥ संसोमासिधारयुर्मद्रऽओजिष्ठोऽअध्वरे ॥ पर्वस्वमंहयद्रयिः ॥ संसुतोन्ध  
 मादनोदधुन्वान्मसरितंमः ॥ इंद्रायसरिरंधसा ॥ संसुष्वालोऽअद्रिभिरभ्यर्ष  
 कनिक्रदत् ॥ हृमंतंशुष्ममुत्तमं ॥ इंदुर्हिन्यानोऽअर्षतितिरोवारोव्यव्यया ॥ हरि  
 र्वाजमचिक्रदत् ॥ इंदोव्यव्यमर्षसि विभ्रवांसि विसोभगा ॥ विवाजोसोमगोम  
 तः ॥ १३ ॥ आनऽइंदोशतग्विनंरयिं गोमंतमभिनं ॥ भरोसोमसहस्त्रिणो ॥ पर्वमा



॥ प. सू. ॥ नासः इंदवस्तिरः पवित्रमाश्रयः ॥ इंद्रं यामेभिराश्रत ॥ ककुहः सोम्यारसः इंदुरिंद्रो य  
 ॥ १४ ॥ पूर्यः ॥ आयुः पवतः आयवे ॥ हिन्वंति स्वरसुस्त्रयः पर्वमानं मधुश्रुतं ॥ अभिगिरासम  
 स्वरन् ॥ अविता नोऽअ जाश्वः पूषायामनियामनि ॥ आभक्षत्कन्यासुनः ॥ १४ ॥ अयं  
 सोमः कपर्दिनेष्टुतं न पवते मधु ॥ आभक्षत्क ० ॥ अयंत आष्टुलो सुतोष्टुतं न पवते म  
 धु ॥ आभक्ष ० ॥ वाचो जंतुः कवीनां पवस्व सोमधारया ॥ देवेषु रत्नधाऽअसि ॥ आकलशे  
 शुधा वति त्रेये नो बर्म विगाहते ॥ अभिद्रोणा कनिक्कदत् ॥ परिप्रसोमतेरसो स र्जिकल  
 शे सुतः ॥ त्रेये नो नतक्तोऽअर्षेति ॥ १५ ॥ पवस्व साममंदयं निंद्रो यमधुमत्तमः ॥ असृगं  
 देववीतये बाजयंतोरथाऽइव ॥ तेषु तासो मर्दिताः शुक्रावायुमसृक्षत ॥ ग्राव्यातुं नो  
 ऽअभिष्टुतः पवित्रं सोमगच्छसि ॥ दधत्तोत्रे सुवीर्यं ॥ एष तुं नोऽअभिष्टुतः पवित्र  
 मतिगाहते ॥ रक्षोहावारमव्ययं ॥ १६ ॥ यदंतियच्च दूरके भयं विंदंति मामिह ॥ पवमा  
 नवितज्जहि ॥ पवमानः सोऽअद्य नः पवित्रेण विचर्षणिः ॥ यः पोता स पुनातु नः ॥  
 यत्तै पवित्रमर्चिष्यग्ने विततमंतरा ॥ ब्रह्म ते न पुनीहिनः ॥ यत्तै पवित्रमर्चि वदन्ते  
 ते न पुनीहिनः ॥ ब्रह्म सवैः पुनीहिनः ॥ उभाभ्यो देवसवितः पवित्रेण सवेन च ॥ मां  
 पुनीहि विश्वतः ॥ १७ ॥ त्रिभिष्टुं देवसवितर्वर्षिष्टैः सोमधामभिः ॥ अग्ने दक्षैः पुनी  
 हिनः ॥ पुनंतु मां देवजनाः पुनंतु वसवो धिया ॥ विश्वे देवाः पुनीतमा जातवेदः पुनी  
 हि मां ॥ प्रप्यायस्व प्रस्यंदस्व सोम विश्वेभिरंशुभिः ॥ देवेभ्य उत्तमं हविः ॥ उपप्रियं प  
 निम्रतं युवानमाहूती वधं ॥ अगन्मदिभ्रतो नमः ॥ अलाय्यस्य परशुर्न नाश्रतमापव

॥ १४ ॥



स्वदेवसोम॥ आखुचिदेवदेवसोम॥ यः पावमानीरुध्येत्यधिभिः संभृतं रसं॥ सर्वं सपु  
 तमभातिस्वदितं मौरिभ्वना॥ पावमानीयोऽअध्येत्यधिभिः संभृतं रसं॥ तस्मै सरस्व  
 ती दुहेः क्षीरं सर्पिर्मधुदकं॥ १८॥ पदशिष्टं॥ पावमानीस्वस्यनीः सुदुग्धाहिघृतभ्यु  
 तः॥ ऋषिभिः संभृतो रसो ब्राह्मणेष्वमुतंहितं॥ पावमानीर्दिशंतु नऽइं मं लोकम।  
 थोऽअमुं॥ कामान्त्समर्चयंतु नो देवैर्देवीः समाहिताः॥ ये न देवाः पवित्रेणात्मानं पु  
 नते सदा॥ ते न सहस्रधारेण पावमान्यः पुनंतु मां॥ प्रजापत्यं पवित्रं शतोद्योमं हिरः  
 एययं॥ ते न ब्रह्मविदो वयं पूतं ब्रह्म पुनीमहे॥ इंद्रः सुनीती सहस्रापुनातु सोमः स्वस्य  
 बरुणः समीच्या॥ युमो राजा प्रमुणाभिः पुनातु मा जातवेदामूर्जं यंत्या पुनातु॥ ऋ  
 ष्यस्तु तपसस्ते पु सर्वं सर्वं जिगीषवः॥ तपसस्तपसो गंतु पावमानी ऋचो ब्रवी  
 त्॥ १९॥ यन्मे गर्भे वसतः पापमुग्रं यज्जायमानस्य च किंचिदन्यत्॥ जातस्य च यच्च  
 पि च वई तो मे तस्या वमानी भिरहं पुनामि॥ माता पित्रो र्यन्म कृतं वचो मे यत्कृत्वा वरं  
 जं गममाबुभूव॥ विश्वस्य तत्प्रहिषितं वचो मे तस्या वमानी भिरहं पुनामि॥ बालघ्ना  
 न्मातृ पितृ वधाद्भूमितस्करात्सर्ववर्णगमनमैशुनसंगमात्॥ गुरोर्दोराधिगमना  
 च्छीसा वमानी भिरहं पुनामि॥ ब्रह्मवधात्सुरापा नात्खरिस्ते यादृषळिगमनमैथ  
 नसंगमात्॥ पापेभ्यश्च प्रतिग्रहात्सद्यः प्रहरंति सर्वदुष्कृतं तस्या वमानी भिरहं  
 पुनामि॥ ऋयविक्रयाद्यो निदोषाद्भक्षाद्भोज्याः प्रतिग्रहात्॥ असंभोजनाच्चापि न  
 शंसंतस्या वमानी भिरहं पुनामि॥ २०॥ दुर्यष्टं दुरधीतं पापं यच्चोक्तान्तोक्तं॥ अ



॥ प. स्त. ॥

॥ १५ ॥

15

यान्विताश्वासं योज्यास्तस्यावमानीभिरहं पुनामि ॥ अमुं त्रमन्तैय किंचिद्भूयते चहुताशने ॥  
संवत्सरकृतं पापं तस्यावमानीभिरहं पुनामि ॥ कृतस्य यो न यो मृतस्य धाम विभो देवेभ्यः  
पुण्यगंधाः ॥ तानऽआपऽप्रवहंतु पापं शुद्धागच्छामि सुकृतो मुक्तो कं तस्यावमानीभि  
रहं पुनामि ॥ पावमानीः स्वस्त्ययनीर्याभिगच्छति नांदनं ॥ पुण्यांश्च भक्षान्भक्षयत्य।  
मृतत्वं च गच्छति ॥ पावमानीः पितृन् देवान्ध्यायेभ्यश्च सरस्वतीं ॥ ऋषीं स्तस्यापव।  
र्त्तं तत्क्षीरं सर्पिर्मथ दकं ॥ पावमानं परं ब्रह्म शुक्रं ज्योतिः सनातनं ॥ पितृं स्तस्याप।  
तिष्ठेत्तत् ॥ पावमानं परं ब्रह्म ये पठन्ति मुनीषिणः ॥ सप्तजन्म भवेद्दिप्रो धुना शो वेद  
पारंगः ॥ दशोत्तराण्ये चांश्चैव पावमानीः शतानि षट् ॥ एतज्जुह्वनं जपेन्मंत्रं चोदर  
मृत्युभयं हरेत् ॥ २१ ॥ ऋचोऽअक्षरे परमेव्यो मन्त्रस्मिन् देवाऽअधिविभ्वे निषेदुः ॥  
यस्तन्तवेद किमु चाकरिष्यति यऽइतद्दिदुस्तऽइमे समी सने ॥ ५ ॥ इति श्री षष्ठाष्ट  
के पवमानस्तुतचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ शुभं भवतु ॥ ५ ॥ श्री कृष्णार्पणमस्तु ॥ ६ ॥  
संवत् १८८२ ॥ दक्षिणा यने वर्षा ऋतुभाद्रपदमासे कृष्णपक्षे त्रयोदश्यामंदवास  
रे नदिने मध्याह्नसमये समाप्तः ॥ क्षेत्रपुरमंडल मध्ये उमापति समीपे ॥ देवकाता  
टेलिखितं जवाहिरगिरगोसाई ॥ सुभक्तं पठनार्थं ॥ श्रीराम ॥ जय राम ॥ जय जय राम ॥  
यदक्षरपदभ्रष्टं मात्राहीनं च यद्भवेत् ॥ तत्सर्वं क्षम्यतां देव प्रसीद परमेश्वर ॥ १ ॥ ॥ ६ ॥

॥ १५ ॥



